

11. CHARAKTERYSTYKA NAJISTOTNIEJSZYCH ZABYTKÓW ZNJDUJĄCYCH SIĘ NA TERENIE POWIATU BYDGOSKIEGO

11.1. Kościół Cysterski w Koronowie

(ob. Kościół Parafialny p.w. Wniebowzięcia Najświętszej Panny Marii)

Zespół klasztorny wznosi się w południowej części miasta, na prawym brzegu rzeki, w jej bezpośrednim sąsiedztwie. Kościół jest orientowany. Zakrystia kościoła mieści się w zachodnim skrzydle klasztoru i jest dostępna z południowego ramienia transeptu. Plebania z przeł. XIX i XX w. wznosi się po północnej stronie kościoła przy ulicy Bydgoskiej 23.

Historia Zespołu Cysterskiego

W połowie XIII w. cystersi osiedli na ziemi pomorskiej. Osadzenie klasztorów wiązało się zapewne z polityką książąt polskich i pomorskich dążących do opanowania tych ziem najeżdżanych przez Prusów i Krzyżaków. Klasztor stał się największym właścicielem feudalnym w okolicy: w k. XIII w. - posiadał 12 wsi, w k. XIV w. - 40 osad.

Największy rozkwit zespołu klasztornego miał miejsce za rządów opata Ignacego Bernarda Gnińskiego herbu Trach w 2 połowie XVII w. Kościół otrzymał wówczas barokowe wnętrza, zwieńczenie barokowymi szczytami i hełmami oraz niezwykle bogate wyposażenie. Klasztor został wówczas rozebrany i wzniesiony na nowo, lecz w nowym miejscu. W końcu XVII w. powstał pałac opata z włoskim ogrodem. Prawdopodobnie wówczas wzniesiono budynek furty, przekształcony w XIX w. W 1819 r. nastąpiła kasata klasztoru przez władze pruskie. Kościół stał się symultanicznym, następnie parafialnym. Od roku 1819 w zabudowaniach poklasztornych znajduje się więzienie istniejące do dziś.

Kościół

Budowę kościoła i klasztoru rozpoczęto w 1289 r. Odpowiedzialnym za budowę był prawdopodobnie Theodoricus - magister operis wymieniony w dokumencie zamiany Byszewa.

Po rozebraniu klasztornego krużganka wzniesiono rząd kaplic południowych, uzyskując zarazem lepsze doświetlenie wnętrza kościoła, kaplice południowe powtórzyły układ kompozycyjny kaplic północnych. Wnętrze kościoła uzyskało barokowy wystrój i niezwykle bogate wyposażenie (ołtarz główny, boczne, ambona z herbem Gnińskiego, stalle i konfesjonały, obrazy m.in. opat Gniński otrzymujący przywileje od papieża z widokiem klasztoru u dołu), bryła zewnętrzna otrzymała zwieńczenie barokowymi szczytami, wieżyczki komunikacyjne przy prezbiterium baniaste hełmy, na skrzyżowaniu nawy i transeptu stanęła potężna wieżyczka - sygnatura z dzwonami. Na jej baniastym hełmie od południa umieszczony został złożony kartusz herbowy (opata Gnińskiego) widoczny w promieniach słońca z pałacu opata.

Kościół w stylu gotyckim: prezbiterium bazylikowe z 4 ćw. XIII w., nawa bazylikowa z transeptem i rzędem kaplic północnych z I połowy XIV w. Rząd kaplic południowych z końca XVII w. Wnętrze, szczyty i hełmy wieńczące barokowe z 2 połowy XVII w. Barokizacja wnętrza objęła wprowadzenie w miejsce ostrołukowych gotyckich arkad międzynawowych i zamknięcia okien - łuków barokowych, opięcie nawy i prezbiterium pilastrami, wprowadzenie barokowych sklepień w nawie głównej korpusu i ramionach transeptu oraz stiukową dekorację sklepień gotyckich. Kościół prezentuje wysoki poziom rzemiosła budowlanego Cystersów na przełomie XIII i XIV w.